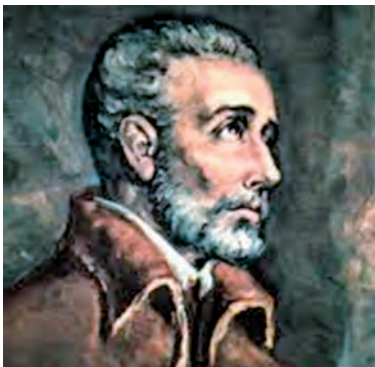

AJUDANT A VIURE

Un doctor per a la nova evangelització

El proper dia 7 d'octubre el Papa Benet declararà Doctor de l'Església universal a sant Joan d'Àvila (segle XVI), nascut a Almodóvar del Campo (Ciudad Real), que és ja patró del clergat diocesà i, tot i haver passat tant temps entre ell i nosaltres, continua essent un referent per molts motius en uns moments en què tornem a sentir amb força la urgència d'evangelitzar. Joan d'Àvila ens ofereix el testimoniatge d'un cristià convençut que recorre ciutats i pobles predicant l'Evangeli de Jesús (el «*Dios humanado*», com ell diu). Va viure predicacions molt fructuoses i, a la vegada, acusacions de la Inquisició sense cap fonament que

el duen a passar dos anys a la presó de Sevilla. Allí madura el seu coneixement i experiència del misteri de Jesucrist, que és el que centra després tota la seva vida i activitat, i comença a escriure la seva obra més important, el tractat de vida espiritual «*Audi, filia*».

En un context religiós i cultural complex i plural i amb grans sectors descristianitzats, genera una original manera de diàleg

i d'exposició de la fe amb referències a la vida de cada dia i, sobretot, amb un rigorós testimoni de vida que ha estat el seu millor aval. A més de molts escrits, ofereix personalment un extraordinari servei d'acompanyament. S'ha dit que potser hagi estat la persona més consultada del seu temps i és molt coneguda la seva influència en sants i escriptors espirituals: fra Lluís de Granada, Francesc de Sales, Alfons M. de Ligorio, l'escola sacerdotal francesa del cardenal Bérulle, Ignasi de Loiola, Tomàs de Villanueva, Joan de Ribera, Pere d'Alcàntara, Teresa de Jesús, Joan de la Creu i altres.

La declaració del Doctorat de Joan d'Àvila coincideix amb l'Any de la Fe que els membres de l'Església catòlica anem a iniciar l'onze d'octubre, 50è aniversari de l'obertura del Concili Vaticà II. Cal viure'l com un moment de gràcia i de compromís per una conversió a Déu cada vegada més plena, per il·luminar de manera més clara l'alegria i l'entusiasme renovat de la trobada amb Crist (cfr. *Porta Fidei*, 2). Tots els batejats som convidats en aquest Any de la Fe a redescobrir i «compartir allò més valuós que té el cristià: Jesucrist». En aquest sentit, mirant-nos sant Joan d'Àvila, podem afavorir la trobada amb el Crist mitjançant el testimoni d'un home de fe que, entre altres coses, quan rep el sacerdocí ministerial (any 1526), festeja la celebració de la seva primera missa solemne seient els pobres a taula i repartint-los la seva quantiosa herència. I després, viu molt pobrament dedicat a l'oració, a l'estudi i a la predicació de poble en poble, instruint i il·lustrant la fe cristiana i explicant els seus continguts a joves i adults de tota classe social. Però, sobretot, treballant de manera preferent en la millora de la formació dels preveres, fundant col·legis majors i menors, que han estat els precedents dels actuals seminaris.

Tots som convidats a aprofundir en la persona i en els escrits de san Joan d'Àvila i a deixar-nos interpel·lar pels seus ensenyaments i pel seu testimoniatge.

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe,

† **Joan Piris**
Bisbe de Lleida

ENTREVISTA

L'Obra Mercedària a Lleida

El P. Joaquín Pina, mercedari i capellà del Centre Penitenciari de Ponent, i el Sr. Cándido Sánchez, funcionari del mateix centre i delegat de la Pastoral Penitenciària, ens expliquen la tasca de l'Obra Mercedària a la ciutat de Lleida.

P. Joaquín, des de quan l'Obra Mercedària és a Lleida?

Els mercedaris són a Lleida des dels seus començaments, al segle XIII. Durant molt de temps van ser al carrer Sant Antoni. Ara, som al carrer de la Mercè, als Blocs Joan Carles, on tenim la Parròquia i la Comunitat.

Com va néixer l'Obra?

De la misericòrdia d'unes persones davant el patiment dels captius cristians en terres llunyanes... Avui, on veiem més necessitat de redempció —tots en tenim necessitat!— és a les presons. L'Orde de la Mare de Déu Mercè està vinculada a les presons.

Quina és la seva tasca a Lleida?

Una labor de reinserció, principalment a través del pis d'acollida. També de prevenció per als nens i joves a través d'activitats esportives. Junt amb la Pastoral Penitenciària ens fem presents, com a Església, al Centre Penitenciari de Ponent.

Teniu un pis d'acollida?

Sí, des de fa tretze anys. És per als interns de permís de cap de setmana que no tenen família ni recursos. Aquest pis és un lloc tranquil per a ells, representa un pas cap a la reinserció... Als vespres, hi vaig i m'hi estic una estona amb ells i dialoguem.

Cándido, parla'ns de la Pastoral Penitenciària...

El més important és fer present Crist i l'Església, portar un missatge d'esperança, d'alegria i d'amistat. Facilitem la convivència entre els interns, entre ells i els funcionaris...

Quants sou que hi esteu implicats, què feu?

Som una trentena de voluntaris. Organitzem tallers per als interns, de valors humans, de formació acadèmica, d'humanització i evangelització, de silenci, també cinefòrums... I les Eucaristies dels dissabtes i diumenges!

Com és la relació amb els interns?

Molt bona, s'hi senten molt integrats. Per als interns, els voluntaris són l'aire fresc que entra a la presó. La direcció i tot els cos de funcionaris estan molt contents de la seva labor.

(P. Joaquín): Sí, la relació és directe i cordial, com ara aquí entre nosaltres!

Alguns voluntaris diuen: rebem més del que donem!

Com s'arriba a ser voluntari?

Si algú manifesta aquest desig, li aconsellem que durant un any participi de les Eucaristies dels diumenges, per anar coneixent l'àmbit. Després, ja es formarà a les jornades diocesanes de Pastoral Penitenciària i altres.

Darrera de cada intern, hi ha una família. Hi teniu relació?

Sí, sempre hi ha vincles. És més tasca dels assistents socials. Nosaltres actuem quan manca la família, principalment amb els estrangers...

(P. Joaquín): I també, quan la família té necessitat els ajudem a pagar els rebuts, els llibres escolars...

La presó rehabilita?

(P. Joaquín): Crec que rehabilita a bastants. Alguns ho tenen més difícil, no han tingut mai res estable, ni la família.

(Cándido Sánchez): Sempre s'ha de tractar de rehabilitar!

Voldríeu donar algun missatge?

(P. Joaquín): Sí, un missatge de confiança i esperança en l'intern. Que la societat el vegi, no com algú que s'ha d'apartar de la societat, sinó com una persona que pot iniciar un camí, amb futur.

(Cándido): No són molts els interns que acudeixen a les Eucaristies o s'apunten als «tallers de valors», però continuem creient en la repercussió que té en les persones conèixer l'Evangeli de Jesús. «Era a la presó i em vinguéreu a visitar» (Mt, 25).

Mn. Carles Sanmartín

DIUMENGE XXV DE DURANT L'ANY

▮ Lectura del llibre de la Saviesa (Sv 2,12.17-20)

Els malvats deien: «Posem un parany al just; ens fa nosa i és contrari a tot el que fem; ens retreu que no complim la Llei i que no som fidels a l'educació rebuda. A veure si és veritat això que diu, provem com serà la seva fi. Si realment el just és fill de Déu, Déu el defensarà i el salvarà dels qui el persegueixen. Posem-lo a prova: ultratgem-lo i torturem-lo, a veure si es manté serè; comprovem si sap suportar el mal; condemnem-lo a una mort vergonyosa. Segons diu ell, Déu ja el protegirà.»

▮ Salm responsorial (53)

R. *El Senyor fa costat als meus defensors.*

Déu poderós, feu-me justícia, / salveu-me, pel vostre nom. / Escolteu la meva súplica, / escolteu les meves paraules. R.

Mireu com s'aixequen contra mi, / amb quina violència em volen la mort. / No pensen en Déu. R.

Però és Déu qui m'ajuda, / i fa costat als meus defensors. / De tot cor oferiré sacrificis, / us lloaré, Senyor, perquè sou bo. R.

▮ Lectura de la carta de sant Jaume

(Jm 3,16-4,3)

Estimats, on hi ha gelosies i rivalitats, hi ha pertorbació i maldats de tota mena. Però la saviesa que ve de dalt abans que tot és pura; és també pacífica, moderada i dòcil, compassiva i plena de bons fruits, imparcial i sincera. El fruit de la justícia neix de la llavor que els homes pacificadors han sembrat en esperit de pau. D'on vénen entre vosaltres les lluites i les baralles? No vénen dels desigs de plaer que es conjuren en el vostre cos? Desitgeu coses que no teniu, i per això mateu. Envegeu coses que no podeu aconseguir, i per això lluiteu i us baralleu. Però vosaltres no teniu perquè no demaneu. O bé demaneu i no rebeu, perquè demaneu malament, amb la intenció de malgastar-ho tot en els plaers.

▮ Lectura de l'evangeli segons sant Marc (Mc 9,30-37)

En aquell temps, Jesús i els seus deixebles passaven per Galilea, però Jesús no volia que ho sabés ningú. Instruïa als seus deixebles dient-los: «El Fill de l'home serà entregat en mans dels homes, el mataran i, un cop mort, ressuscitarà al cap de tres dies». Ells no entenien què volia dir, però no gosaven fer-li preguntes.

Arribaren a Cafarnaüm. Un cop a casa, els preguntà: «Què discutíeu pel camí?» Però ells callaven, perquè pel camí havien discutit quin d'ells seria el més important.

Aleshores s'assegué, cridà els dotze i els digué: «Si algú vol ser el primer, ha de ser el darrer i el servidor de tots». Després féu venir un noi, el posà al mig, el prengué als braços i els digué: «Qui acull un d'aquests nois perquè porta el meu nom, m'acull a mi, i qui m'acull a mi, no m'acull a mi, sinó el qui m'ha enviat.»

▮ Lectura de libro de la Sabiduría (Sb 2,12.17-20)

Se dijeron los impíos: «Acechemos al justo, que nos resulta incómodo: se opone a nuestras acciones, nos echa en cara nuestros pecados, nos reprende nuestra educación errada; veamos si sus palabras son verdaderas, comprobando el desenlace de su vida. Si es el justo hijo de Dios, lo auxiliará y lo librá del poder de sus enemigos; lo someteremos a la prueba de la afrenta y la tortura, para comprobar su moderación y apreciar su paciencia; lo condenaremos a muerte ignominiosa, pues dice que hay quien se ocupa de él.»

▮ Salmo responsorial (53)

R. *El Señor sostiene mi vida.*

Oh Dios, sálvame por tu nombre, / sal por mí con tu poder. / Oh Dios, escucha mi súplica, / atiende mis palabras. R.

Porque unos insolentes se alzan contra mí, / y hombres violentos me persiguen a muerte, / sin tener presente a Dios. R.

Pero Dios es mi auxilio, / el Señor sostiene mi vida. / Te ofreceré un sacrificio voluntario, / dando gracias a tu nombre, que es bueno. R.

▮ Lectura de la carta del apóstol Santiago

(St 3,16-4,3)

Queridos hermanos: Donde hay envidias y rivalidades, hay desorden y toda clase de males.

La sabiduría que viene de arriba ante todo es pura y, además, es amante de la paz, comprensiva, dócil, llena de misericordia y buenas obras, constante y sincera. Los que procuran la paz están sembrando la paz, y su fruto es la justicia. ¿De dónde proceden las guerras y las contiendas entre vosotros? ¿No es de vuestras pasiones, que luchan en vuestros miembros? Codiciáis y no tenéis; matáis, ardéis en envidia y no alcanzáis nada; os combatís y os hacéis la guerra. No tenéis, porque no pedís. Pedís y no recibís, porque pedís mal, para dar satisfacción a vuestras pasiones.

▮ Lectura del santo evangelio según san Marcos (Mc 9,30-37)

En aquel tiempo, Jesús y sus discípulos se marcharon de la montaña y atravesaron Galilea; no quería que nadie se enterase, porque iba instruyendo a sus discípulos. Les decía: «El Hijo del hombre va a ser entregado en manos de los hombres, y lo matarán; y, después de muerto, a los tres días resucitará.» Pero no entendían aquello, y les daba miedo preguntarle. Llegaron a Cafarnaüm, y, una vez en casa, les preguntó: «¿De qué discutíais por el camino?» Ellos no contestaron, pues por el camino habían discutido quién era el más importante. Jesús se sentó, llamó a los Doce y les dijo: «Quien quiera ser el primero, que sea el último de todos y el servidor de todos.» Y, acercando a un niño, lo puso en medio de ellos, lo abrazó y les dijo: «El que acoge a un niño como este en mi nombre me acoge a mí; y el que me acoge a mí no me acoge a mí, sino al que me ha enviado.»

«El Fill de l'home serà entregat». *Jesús a Getsemaní*, pintura de Caravaggio (Museu d'Art Occidental i Oriental, Odessa)

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

■ **Dilluns** (□ Barcelona, Sant Feliu i Terrassa) (litúrgia hores: 1a setm.): Pr 3,27-34 / Sl 14 / Lc 8,16-18 ■ **dimarts**: Pr 21,1-6.10-13 / Sl 118 / Lc 8,19-21 ■ **dimecres**: Pr 30,5-9 / Sl 118 / Lc 9,1-6 □ **dijous**: Coh 1,2-11 / Sl 89 / Lc 9,7-9 ■ **divendres**: Coh 3, 1-11 / Sl 143 / Lc 9,18-22 □ **dissabte**: Dn 7,9-10.13-14 (o bé: Ap 12,7-12a / Sl 137 / Jn 1,47-51 ■ **diumenge** vinent, XXVI de durant l'any (litúrgia hores: 2a setmana): Nm 11,25-29 / Sl 18 / Jm 5,1-6 / Mc 9,38-43.45.47-48.

COMENTARI

Jesús, els nens i la missió

El text de Marc ens situa en plena segona part de l'evangeli. Malgrat ser un text breu, té tres parts ben diferenciades. La primera reprèn el tema de la passió, mort i resurrecció de Jesús que, com vam dir diumenge passat, es constitueix en contingut fonamental de la segona part de Marc. Amb un realisme gens ingenu subratlla que els deixebles, malgrat el continuat i aprofundit ensenyament de Jesús, no entenien el que els volia dir, però no gosaven fer-li preguntes. Aquest tret característic dels deixebles de Jesús en Marc és un referent que cal tenir molt present en una necessària segona lectura d'aquest evangeli.

El segon punt que vull subratllar és l'esment d'un ensenyament de

Jesús que tenim arreu en la tradició sinòptica: els qui volen ser primers han de ser darrers i han de ser servidors *de tots* (cf. Mt 20,26-27; Mc 10,43-44; Lc 22,26; però també Lc 23,11 i Lc 9,48).

El text d'avui de Marc té un subratllat que no apareix en els altres textos sinòptics: «servidors *de tots*» (Mc 10, 43-44). Convé prendre'l seriosament, aquest accent. L'espiritualitat del servei no és només estar a disposició dels qui escollim de servir o dels qui són a prop. És estar als peus de tot-hom.

Notem finalment que amb l'abraçada als nens Jesús s'identifica amb els infants. Per això l'expressió sobre aquells nens que són acollits «en nom de Jesús» o «perquè porten el nom de

Jesús» expressa la identificació de Jesús amb els infants. Són els petits, els qui necessiten acolliment i ajut i no poden valdre's per ells mateixos. D'aquí que la màxima rabínica que diu que «l'enviat és el mateix que el qui l'envia» tingui una aplicació directa als nens que hom acull en nom de Jesús.

Tanmateix, Jesús va més enllà i apunta a l'origen de la missió: qui m'acull a mi, acull al qui m'ha enviat. Aquesta formulació, en la seva versió joànica, anirà a raure a una de les expressions de l'Evangeli de Joan que millor descriuen el sentit de la identitat de Jesús. Jesús, en l'Evangeli de Joan, no solament és l'enviat, que ho és. Jesús és la missió.

Oriol Tuñí, SJ

JESÚS DE NATZARET, PER BENET XVI

39. El camí de Jesús no és el camí del poder temporal

«**E**l Fill de l'home serà entregat en mans dels homes, el mataran i, un cop mort, ressuscitarà al cap de tres dies». I també: «Si algú vol ser el primer, ha de ser el darrer i el servidor de tots». En aquest sentit, no més la combinació de la confessió de Pere (evangeli del diumenge passat) i la instrucció dels apòstols que fa Jesús a continuació formen el tot, constitueixen l'essència de la fe cristiana. Els grans símbols de la fe de l'Església sempre uneixen aquests dos aspectes.

L'esperança de la salvació i la passió eren coses entrelaçades i aquesta idea d'una salvació pel camí d'una mort violenta capgirava les expectatives que es feia la gent. Calia llegir de nou l'Esclat amb el Crist sofrent, cal que es faci en tot temps. Sempre cal que ens introduïm en la conversa del Senyor amb Moisès i Elies (cf. Episodi de la Transfiguració), sempre cal que el Ressuscitat ens interpreti de nou l'Esclat.

I bé que ho sabem que durant tots els segles, i també avui, els cristians —de totes maneres, en la possessió d'una confessió de fe recta— sempre estan necessitats de rebre la instrucció del Senyor que els diu que el seu camí, en totes les generacions, no és el camí del poder temporal i de la glòria, sinó el camí de la creu.

Sabem i veiem que també els cristians d'avui —nosaltres mateixos— prenem el Senyor a part per dir-li com Pere: «Déu te'n guard, Senyor! A tu això no et passarà» (Mt 16,22). I com que dubtem, si el Senyor se'n guardarà, posem tot el nostre enginy per a evitar-ho. I el Senyor ens ha de dir una vegada i altra: «Ves-te'n d'aquí, Satanàs!» (Mc 8,33). Tota l'escena conté una actualitat inquietant. Al final, sempre tendim a la *carn i sang* en comptes de fiar-nos més de la revelació que hem rebut en la fe.

Joseph Ratzinger-Benet XVI
(*Jesús de Natzaret*, 1a part, Ed. Claret)

EL CRISTIANISME ARA I AQUÍ

La serenitat del cor: el deseiximent

Deseixir-se és un verb poc emprat en llengua catalana. Consisteix a prendre distància, a desaferrar-se, a deslligar-se de les coses, dels objectes, de les pròpies conviccions, del desig i dels objectius. Deseixir-se és també relativitzar i això solament és possible quan un pren consciència de la vanitat de tot plegat i de com d'efimers són la vida i els seus maldecaps.

Els místics de tostemps ens ensenyen a deseixir-nos, a *desapegarnos*, per dir-ho en llengua castellana. L'aferrament és un signe d'immaduresa, una mostra d'ignorància, perquè consisteix a donar rellevància al que no en té. Els místics tenen plena consciència que tot passa i que res no està exclòs d'aquest passar. L'únic que resta és el Crist, alfa i omega, fonament del món i del meu ésser. El deseiximent consisteix a prendre distància de tot per unir-se a allò que realment ÉS, a allò que realment SUBSISTEIX.

Quan tenim la certesa de viure *en Ell* i *per a Ell*, res no ens preocupa, res no ens afecta, res no ens nequiteja, perquè ens sentim sostinguts per aquell Ésser que tot ho pot. Estimem el proïsme, però no l'idolatre. Estimem la terra, però no la convertim en un déu menor. Estimem el negoci, però no perdem de vista la seva funció instrumental.

Sóc estimat incondicionalment per Déu. Sóc acceptat tal com sóc. Sóc sostingut per aquell que no passa, que no canvia, que no muda, que no està sotmès a l'erosió del temps ni al desgast de la matèria. És difícil tenir tranquil·litat espiritual en un univers mutant, en el marc d'una societat on tot s'escola i es fragmenta, en la qual els vincles són inconsistents, fràgils i estantissos.

Tot ésser humà, per mantenir un equilibri físic, mental i emocional, per aixecar la seva pròpia tenda, necessita una terra ferma. La tenda és fràgil, per això li cal un fonament per alçar-la i trobar una mica de refugi. La consciència d'aquest fonament és l'arrel d'una serenitat que supera qualsevol estat negatiu, sigui la culpa, l'angoixa o el remordiment.

Francesc Torralba
(*Jesucrist 2.0*, Ed. Pòrtic (Grup 62))

SANTORAL

23. ✝ Diumenge XXV de durant l'any. Santa Tecla, vg. i mr., associada a sant Pau, venerada a Selèucia i patrona de Tarragona; sant Andreu, mr.; sant Lli o Linus, papa (tosca, 67-76) i mr.; sant Pius de Pietrelcina (pare Pio), prev. caputxí.

24. Dilluns. Mare de Déu de la Mercè (s. XIII), patrona de Barcelona (ciutat i arxidiòcesi, 1868; festa de precepte a Barcelona ciutat); sant Gerard o Grau, bisbe; sant Pacífic, prev. franciscà; beat Marc Criado, prev. trinitari.

25. Dimarts. Sant Dalmau Moner (1291-1341), rel. dominicà, de Santa Coloma de Farners (Selva); Mare de Déu de la Misericòrdia (Reus); santa Aurèlia, vg.

26. Dimecres. Sants Cosme i Damià (anomenats *els sants metges*), germans besons mrs. de Síria, patrons dels metges i

els farmacèutics; sant Nil, abat; santa Justina, vg. i mr.

27. Dijous. Sant Vicenç de Paül (1581-1660), prev. a París, fund. paüls (CM, 1625) i cofund. Filles de la Caritat (FC, paüles, 1633); sant Caius o Gai, bisbe; sants Adolf i Joan, germans mrs.

28. Divendres. Sant Venceslau, mr. (935), duc de Bohèmia; sant Llorenç Ruiz, pare de família filipí, i companys, mrs. a Nagasaki (s. XVII); sant Simó Rojas, prev. trinitari, de Valladolid; santa Eustoqui, filla de santa Paula; beat Francesc Castelló i Aleu, mr.

29. Dissabte. Sants arcàngels Miquel (patró dels radiòlegs i els radioterapeutes), Gabriel (patró de la radiodifusió i les telecomunicacions) i Rafael (o Rafel, patró dels emigrants); sant Fratern, bisbe; santa Guadèlia.

EN PAREJA

Cosas que es bueno evitar

He aquí unas cuentas ideas de lo que una pareja no debe hacer si quiere mantener su amor y una buena relación.

- Guardarse un cónyuge las quejas y volverse rencoroso: no se acueste nunca sin antes haber aclarado los malentendidos y haber pedido perdón si ha lugar.
- Caer en escaladas de malentendidos y enfrentamientos, con las consiguientes *represalias* siempre superiores a las *ofensas*.
- Perder el respeto por el consorte, pasando a las vejaciones, desprecios y humillaciones (luego todo ello muy difícil de olvidar).
- Exigir al otro cónyuge una mayor *perfección* en sus cometidos y ser mucho menos tolerante con sus *errores* de lo que lo somos con otras personas.
- Olvidarse de todo lo bueno que se ha ido construyendo en la vida en común.
- Tener excesivo afán de protagonismo y ansia de competir en habilidades, tanto en el ámbito doméstico como profesional.
- Sentirse como el único de la pareja que *hace cosas* y que se *sacrifica* por el hogar y la vida matrimonial.
- Abandonarse en la línea del afecto y del agrado, descuidando los detalles y/o el aspecto físico personal (en la medida que desagrade al otro cónyuge).
- Dar muestras de infidelidad o motivos de desconfianza al otro consorte.
- Creer, sin argumento, que nos hemos equivocado al elegir al cónyuge y que con otra persona las cosas marcharían mejor.

Dr. Paulino Castells
(*En pareja*, Ed. Planeta;
En pareja, Ed. Pòrtic)

ENTREVISTA

FRANCESC RIU

La nova evangelització a l'escola

Els canvis de la societat actual, la globalització econòmica, les comunicacions i l'emergent pluralitat cultural i religiosa són realitats que l'Església no pot obviar. Davant d'aquest gran repte, cal un nou impuls evangelitzador que aporti respostes adequades a la diversitat de situacions en què es troben els alumnes i les seves famílies.

El P. Francesc Riu, salesià, exsecretari general de la Fundació Escola Cristiana de Catalunya, basant-se en documents de l'Església catòlica, analitza en el seu llibre *Nova evangelització en les escoles cristianes* (Edebé) com creu que ha de ser el nou horitzó de l'escola cristiana i quina ha de ser la seva singularitat. La presentació del llibre tindrà lloc el proper dilluns 1 d'octubre, a les 19.30 h, a la Facultat de Teologia de Catalunya (Diputació 231, Barcelona).

Quins són els reptes actuals de l'escola cristiana?

Avui, el repte de tota escola és posar-se al dia constantment per tal de poder donar una resposta de qualitat a les necessitats educatives dels alumnes, tenint en compte la seva situació personal i el seu entorn social i cultural. Si es tracta d'una escola cristiana, aquesta resposta sempre haurà d'estar d'acord amb la seva identitat. No fer-ho seria una irresponsabilitat.

Quin ha de ser el paper de l'escola cristiana en la nova evangelització?

Com a institució eclesial, l'acció educativa d'una escola cristiana ha de ser evangelitzadora, ja que l'evangelització és la raó que justifica la seva existència. En el context actual, tota escola cristiana ha de ser conscient de la urgència de replantejar la seva manera de ser i la seva manera de fer per tal de respondre eficaçment a la seva finalitat en la situació en què es troba. El seu paper en la nova evangelització és crucial.

Com es pot tornar a apropar la fe a la vida cultural, social i educativa d'avui?

La nova evangelització posa l'accent en el testimoniatge de vida dels creients més que no pas en la comunicació oral del missatge de l'Evangeli. Les persones allunyades de l'Església no s'hi aproparan pel que l'Església els digui sinó pel que hi puguin descobrir. Per això, el papa Benet insisteix que la nova evangelització comporta la conversió de les persones i de les institucions que conformen la comunitat eclesial.

Òscar Bardají i Martín

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

PELS CAMINS DE LA SALUT I LA MALALTIA

Parlàvem de necessitats espirituals de la persona malalta i de la importància de seguir essent considerat persona per damunt de la malaltia. Cada persona és molt més que la seva malaltia.

Una altra necessitat que es dona en els malalts és la de trobar sentit a l'experiència, així com, molt lligada a aquesta, la relectura de la pròpia vida. Repassar la trajectòria vital, les decisions preses, amb els seus èxits i errades, amb les seves èpoques dolentes i bones.

Aquesta relectura ajuda a alguns malalts a reafirmar-se en el seu propi projecte vital i descobrir en ell el sentit de la seva vida, trobant una coherència i continuïtat, per abandonar-se confiadament en allò que esdevingui. Aquesta seria una de les fites en l'acompanyament: ajudar al malalt a rellegir, al seu ritme, sense forçar.

Aquesta relectura passa molts cops per un retrobament i record d'aquells éssers estimats que ens han donat molt, que ens han acompanyat, que ens han ajudat incondicionalment amb l'amor rebut i donat. Situar-los en el camí de la pròpia vida, reconeixent-los-hi de forma present si encara ens envolten.

Un altra de les possibilitats de la relectura és que ajuda a tancar assumptes no resolts i aspectes pendents. A vegades, arrosseguem durant la vida velles disputes que mirades en perspectiva perden importància i esdevenen banals; hi han persones amb les qui ens hem distanciat o enfadat i a voltes un ja no recorda ni el perquè. La relectura de la pròpia vida és una possibilitat en positiu per airejar el passat i per mirar confiadament el futur.

Montse Esquerda

Viatge a Roma amb motiu del Doctorat de sant Joan d'Àvila

La nostra Diòcesi organitza un viatge a Roma per poder assistir a la celebració de la proclamació de sant Joan d'Àvila com a Doctor de l'Església que tindrà lloc el proper diumenge 7 d'octubre.

Postgrau d'expert en Comunicació Social a la Universitat Pontifícia de Salamanca

Aquest Postgrau s'imparteix a la Facultat de Comunicació de la Universitat Pontifícia de Salamanca, durant dos estius (les primeres quinzenes de juliol). Requereix també un treball personal, a realitzar durant l'any, via telemàtica. Està organitzat per la Comissió Episcopal de Mitjans de Comunicació Social (CEMCI), que presideix el nostre Sr. Bisbe.

Amb goig, us comunico que he fet aquest Postgrau, durant el juliol de 2011 i el juliol passat, juntament amb altres sacerdots, seminaristes i religiosos de diverses diòcesis d'Espanya i Àfrica.

M'ha semblat molt interessant endinsar i conèixer a fons aquest món dels Mitjans de Comunicació Social (MCS). Les classes han estat molt variades. D'una banda, de caràcter pràctic: parlar davant una càmera de TV, en un estudi de ràdio, analitzar notícies tractades per diaris de diferent tendència, realitzar entrevistes, elaborar notícies així com treballs relacionats amb Internet i sobre com està canviant la manera de comunicar. De l'altra, des del punt de vista eclesial: com hem de relacionar-nos amb els MCS, remarcant que lluny de tenir por, hem d'estar presents amb professionalitat, sent, tal com ens demana Jesús, senzills com coloms i astuts com serps.

L'Església des de sempre ha mostrat un gran interès pels MCS, no com a simples canals per on fer passar informació, sinó com l'areòpag dels temps moderns, aquest espai de diàleg amb el món, on l'Església dona un excel·lent suport per difondre l'Evangelí, els valors religiosos, la cooperació ecumènica i interreligiosa, així com la defensa dels principis per construir una societat que respecti la dignitat de la persona humana i el bé comú. En paraules del Papa Joan Pau II, són un mitjà per respondre el mandat de Jesús: «aneu per tot el món i prediqueu l'Evangelí a tota la humanitat» (Mc 16,15).

També s'entrevéu el perill que hi ha de quedar enlluernats i esclavitzats per l'aspecte tècnic (que és del tot necessari) i les moltes possibilitats que se'ns ofereixen a través de les noves tecnologies, en detriment de l'aspecte humà, la professionalitat, el respecte i l'legància.

És un repte ben apassionant, en el qual tots estem implicats.

P. Daniel Gómez

Novena a la Mare de Déu de l'Acadèmia

Dilluns 24 de setembre al dimarts 2 d'octubre a l'Oratori de l'Acadèmia Mariana. A les 19.30 h Rosari i a les 20 h celebració de l'Eucaristia i novena. Durant els dies de la Novena hi participaran les Corals de les cases Regionales d'Aragó, Extremadura, Castella i Lleó, Andalusia i Galícia, i la Coral Units pel Cant.

Dimarts 2 d'octubre, Solemnitat de la Mare de Déu de l'Acadèmia. A les 12 h celebració de l'Eucaristia i a les 20 h celebració de l'Eucaristia presidida pel Sr. Bisbe, amb la participació del Petit Cor de la Catedral.

AGENDA

Adoració eucarística diürna a l'església de Sant Pere de Lleida

- **Diumenge 23 de setembre:**
—11 h, Missa de Noces d'Argent a les Germanetes dels Pobres.
  - **Dilluns 24 de setembre: Mare de Déu de la Mercè**
—A les 11 h, Eucaristia presidida pel bisbe, a la presó de Lleida.
—A les 20 h, Eucaristia a la parròquia de la Mercè de Lleida.
  - **Dimarts 25 de setembre:**
—A les 19 h, curset de catequesi a l'IREL. «La Lumen Gentium», a càrrec de Mons. Joan Piris, bisbe de Lleida.
  - **Dijous 27 de setembre:**
—Jornades d'estudi per al Clergat i Laicat a l'Acadèmia Mariana.
  - **Divendres 28 de setembre: Beat Francesc Castelló**
—Jornades d'estudi per al Clergat i Laicat a l'Acadèmia Mariana.
  - **Dissabte 29 de setembre: Festa de St. Miquel**
- **Diumenge 30 de setembre:**
—A les 11.30 h, Missa i benedicció de la capella a la parròquia-santuari de Santa Teresina.

AYUDANDO A VIVIR

Un doctor para la nueva evangelización

El próximo día 7 de octubre el papa Benedicto declarará Doctor de la Iglesia universal a san Juan de Ávila (siglo XVI), nacido en Almodóvar del Campo (Ciudad Real), que es ya patrón del clero diocesano y, a pesar de haber pasado tanto tiempo entre él y nosotros, sigue siendo un referente por muchos motivos en unos momentos en los que volvemos a sentir con fuerza la urgencia de evangelizar. Juan de Ávila nos ofrece el testimonio de un cristiano convencido que recorre ciudades y pueblos predicando el Evangelio de Jesús (el «Dios humanado», como él dice). Vivió predicaciones muy fructuosas y, a la vez, acusaciones de la Inquisición sin ningún fundamento que lo llevan a pasar dos años en la cárcel de Sevilla. Allí madura su conocimiento y experiencia del misterio de Jesucristo, que es lo que centra después toda su vida y actividad, y empieza a escribir su obra más importante, el tratado de vida espiritual «*Audi, filia*».

En un contexto religioso y cultural complejo y plural y con grandes sectores descristianizados, genera una original manera de diàlego y de exposició de la fe con

referencias a la vida de cada día y, sobre todo, con un riguroso testimonio de vida que ha sido su mejor aval. Además de muchos escritos, ofrece personalmente un extraordinario servicio de acompañamiento. Se ha dicho que quizás haya sido la persona más consultada de su tiempo y es muy conocida su influencia en santos y escritores espirituales: fray Luis de Granada, Francisco de Sales, Alfonso M. de Ligorio, la escuela sacerdotal francesa del cardenal Bérulle, Ignacio de Loyola, Tomás de Villanueva, Juan de Ribera, Pedro de Alcántara, Teresa de Jesús, Juan de la Cruz y otros.

La declaración del Doctorado de Juan de Ávila coincide con el Año de la Fe que los miembros de la Iglesia católica vamos a iniciar el once de octubre, 50 aniversario de la apertura del Concilio Vaticano II.

Hay que vivirlo como un momento de gracia y de compromiso para una conversión a Dios cada vez más plena, para iluminar de manera más clara la alegría y el entusiasmo renovado del encuentro con Cristo (cfr. *Porta Fidei*, 2). Todos los bautizados somos invitados en este Año de la Fe a redescubrir y «com-

partir lo más valioso que tiene el cristiano: Jesucristo». En este sentido, mirándonos a san Juan de Ávila, podemos favorecer el encuentro con Cristo mediante el testimonio de un hombre de fe que, entre otras cosas, cuando recibe el sacerdocio ministerial (año 1526), festeja la celebración de su primera misa solemne sentando a los pobres a la mesa y repartiéndoles su cuantiosa herencia. Y después, vive muy pobremente dedicado a la oración, al estudio y a la predicación de pueblo en pueblo, instruyendo e ilustrando en la fe cristiana y explicando sus contenidos a jóvenes y adultos de toda clase social. Pero, sobre todo, trabajando de manera preferente en la mejora de la formación de los sacerdotes, fundando colegios mayores y menores, que han sido los precedentes de los actuales seminarios.

Todos somos invitados a profundizar en la persona y en los escritos de san Juan de Ávila y a dejarnos interpelar por sus enseñanzas y por su testimonio.

Recibid el saludo de vuestro hermano obispo,

† **Joan Piris**
Obispo de Lleida

Per publicar notícies, les podeu enviar a: mcs.bisbatlleida@gmail.com / Per publicar dades a l'agenda, les podeu enviar a: agenda.bisbatlleida@gmail.com

Per col·laborar econòmicament amb la Delegació de Mitjans de Comunicació Social del Bisbat de Lleida: Banco Sabadell-Atlàntico: 0081-0455-94-0006223737